

Vides tiesības – vispārīgā daļa

*LU Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultātes
Telpiskās attīstības plānošanas studiju programmā*

Dr.iur. Leila Neimane

Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes Juridiskās zinātnes
institūts - Bergenas Universitātes Juridiskā fakultāte

04.11.2023.

SEAS

Shaping European Research Leaders
for Marine Sustainability

Jautājums – iepazīsimies!

- Kādas ir Jūsu priekšzināšanas par vides tiesībām?
- Ja jā, tad nosauciet, vai ir bijusi arī praktiska saskare? Kādā situācijā?

Attēls: onehundredseventyfive no Pixabay (7110591)

Attēls: Alexa no Pixabay (4372786)

Attēls: cottonbro no Pexels (3737624)

Saturs

Attēls: Pixabay no Pexels (414837)

1. Vides tiesību jēdziens un avoti

2. Vides tiesību principi

3. Tiesības uz labvēlīgu vidi

4. Sabiedrības līdzdalība

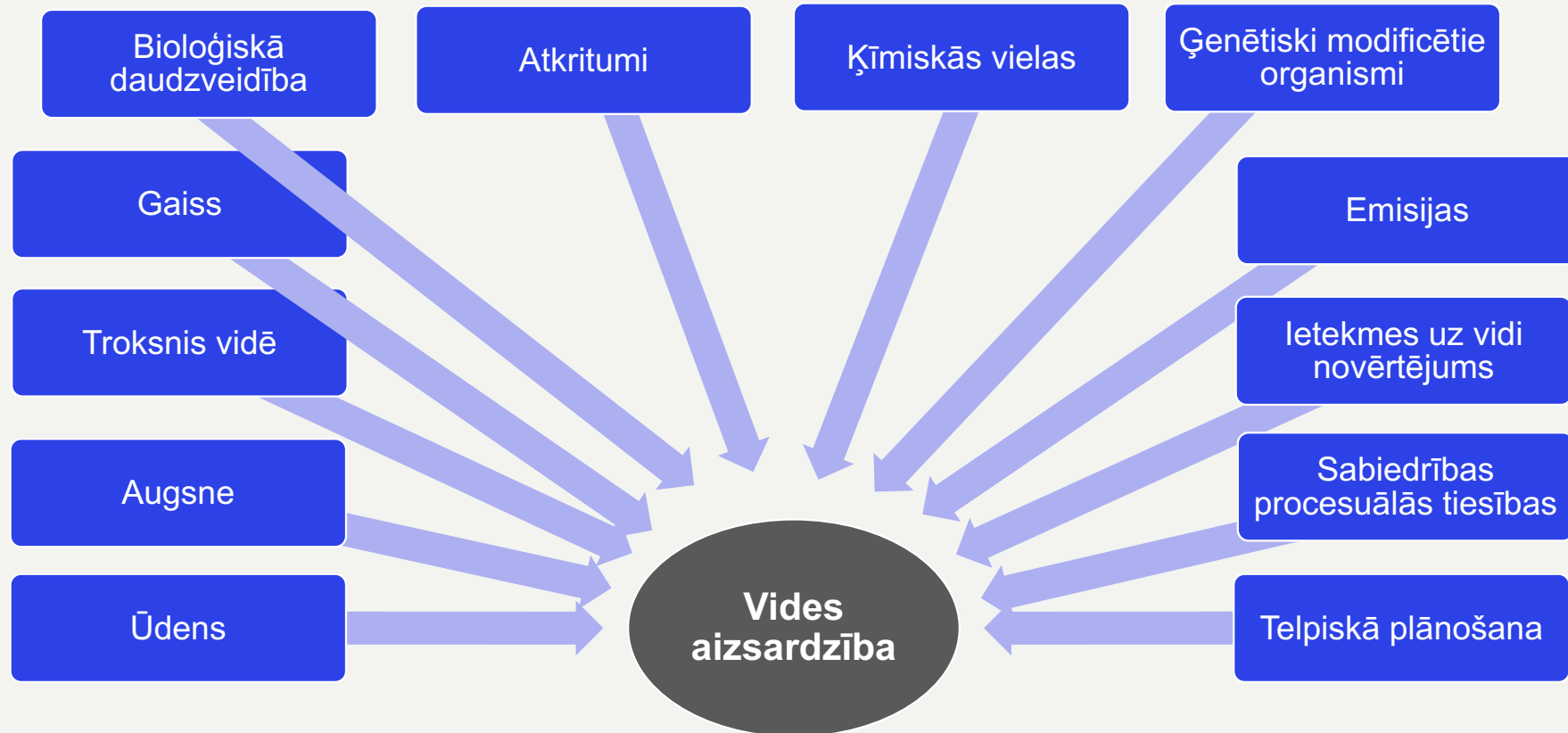
5. Ietekmes uz vidi novērtējums

Darba uzdevums

Vides tiesību kā sabiedrības uzvedības priekšrakstu kopums un vides politikas īstenošanas mehānisms

- *«plaša un sazarota tiesību sistēmas daļa, kuras vienojošais kritērijs ir regulēt cilvēku darbības izraisīto ietekmi vidē»*¹
- vides tiesību akti, principi, politika, direktīvas un noteikumi, ko ieviesušas un īsteno vietējās, valsts vai starptautiskās struktūras, lai regulētu cilvēku attieksmi pret pasauli, kas nav cilvēku pasaule²
- oficiālo juridisko noteikumu, lēmumu un darbību kopums, kas attiecas uz vides kvalitāti, dabas resursiem un ekoloģisko ilgtspējību³

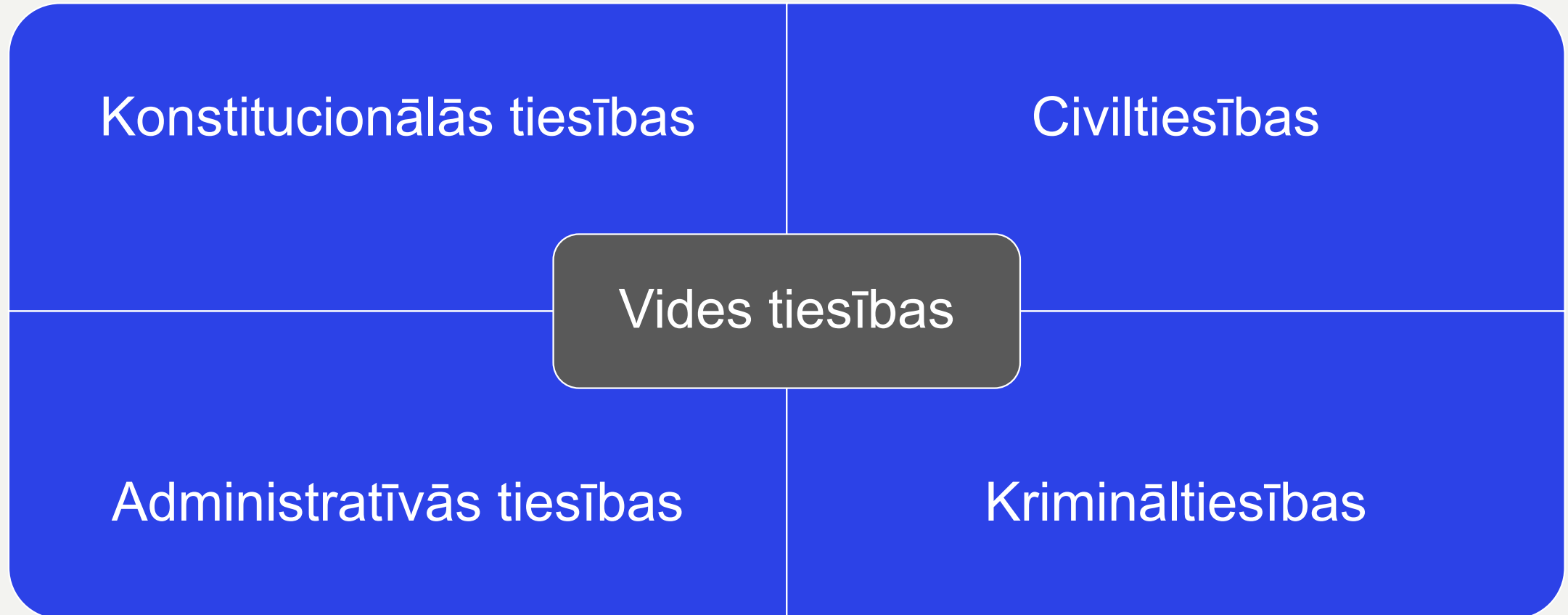
Vides tiesiskās aizsardzības jomas

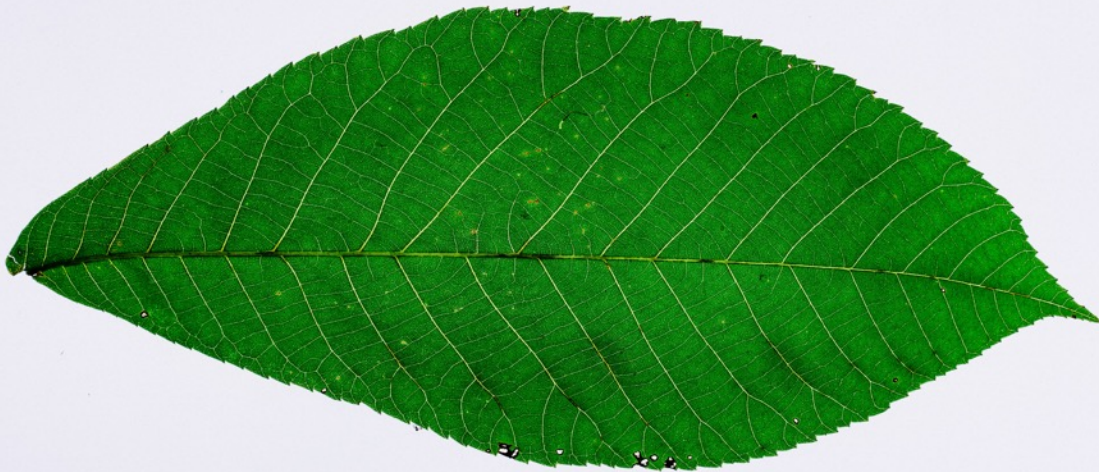
«Nav [..] šaubu, ka normatīvie akti, kas regulē teritorijas plānošanu un teritorijas izmantošanu, ir vērsti arī uz vides aizsardzības nodrošināšanu un vides stāvokļa saglabāšanu un uzlabošanu, proti, tie ir pieskaitāmi vides aizsardzību regulējošiem normatīvajiem aktiem.»

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta
2020. gada 28. aprīļa spriedums lietā SKA-91/2020, 14. punkts

Vides tiesību vispārīgs raksturojums

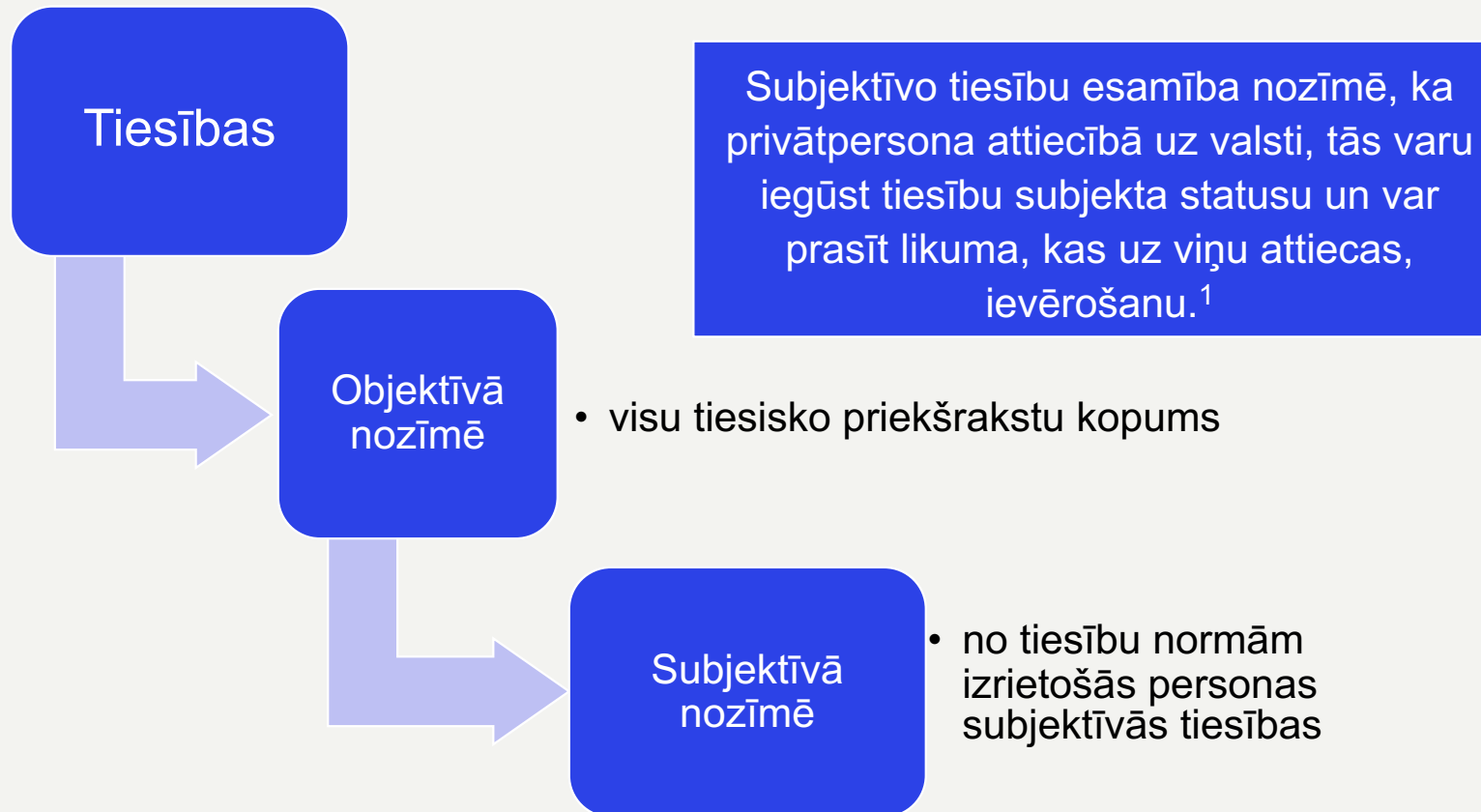
Vides tiesību vispārīgs raksturojums

Attēls: Kelly no Pexels (2563447)

Vides tiesību vispārīgs raksturojums

Vides tiesību avoti

«Ar tiesību avotu tiek saprasta forma un veids, kādā atklājas tiesību saturs.»

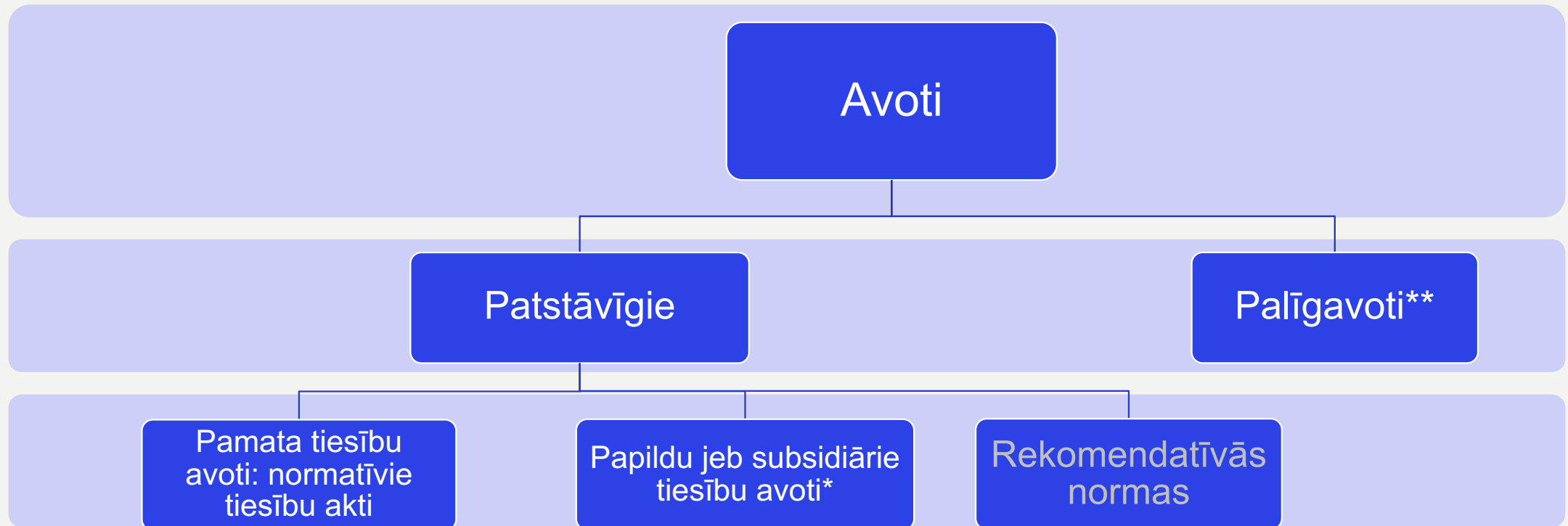
Plašākajā nozīmē tiesību avots ir ikviens faktors, kas ietekmē objektīvo tiesību veidošanos.

Šaurākajā nozīmē tiesību avots ir tiesību piemērotājam saistošais priekšraksts – pamatā likums tā plašākajā nozīmē, kas piemērojams tiesību strīda izšķiršanai.»¹

Attēls: Ekaterina Bolovtsova no Pexels (6077326)

Vides tiesību avotu veidi

* - vispārējie tiesību principi un paražu tiesības; ** - judikatūra jeb tiesu prakse; tiesību doktrīna jeb tiesību zinātne; normatīvo tiesību aktu izstrādes procesa materiāli; tiesnešu atsevišķās domas un citi. Avots: Rezevska D. Tiesības. Pieejams: <https://enciklopedija.lv/skirklis/26219> [aplūkots 2023. gada 15. oktobrī].

Paražu tiesību piemēri starptautiskajās vides tiesībās

- aizliegums izraisīt pārrobežu kaitējumu
- prasība pēc iepriekšējas brīdināšanas un konsultācijām attiecībā uz darbībām ar potenciālu pārrobežu ietekmi

Attēls: Vladimir no Pexels (5681549)

Normatīvo aktu juridiskā spēka hierarhija, tostarp vides tiesībās

«No likumības un varas dalīšanas principiem izriet, ka pašvaldībai ir tiesības izdot saistošos noteikumus tikai likumā noteiktos gadījumos, likuma ietvaros un tie nedrīkst būt pretrunā ar Satversmes normām, kā arī citām augstāka juridiskā spēka tiesību normām.»

Satversmes tiesas 2016. gada 12. februāra spriedums lietā
Nr. 2015-13-03, 14.3. punkts

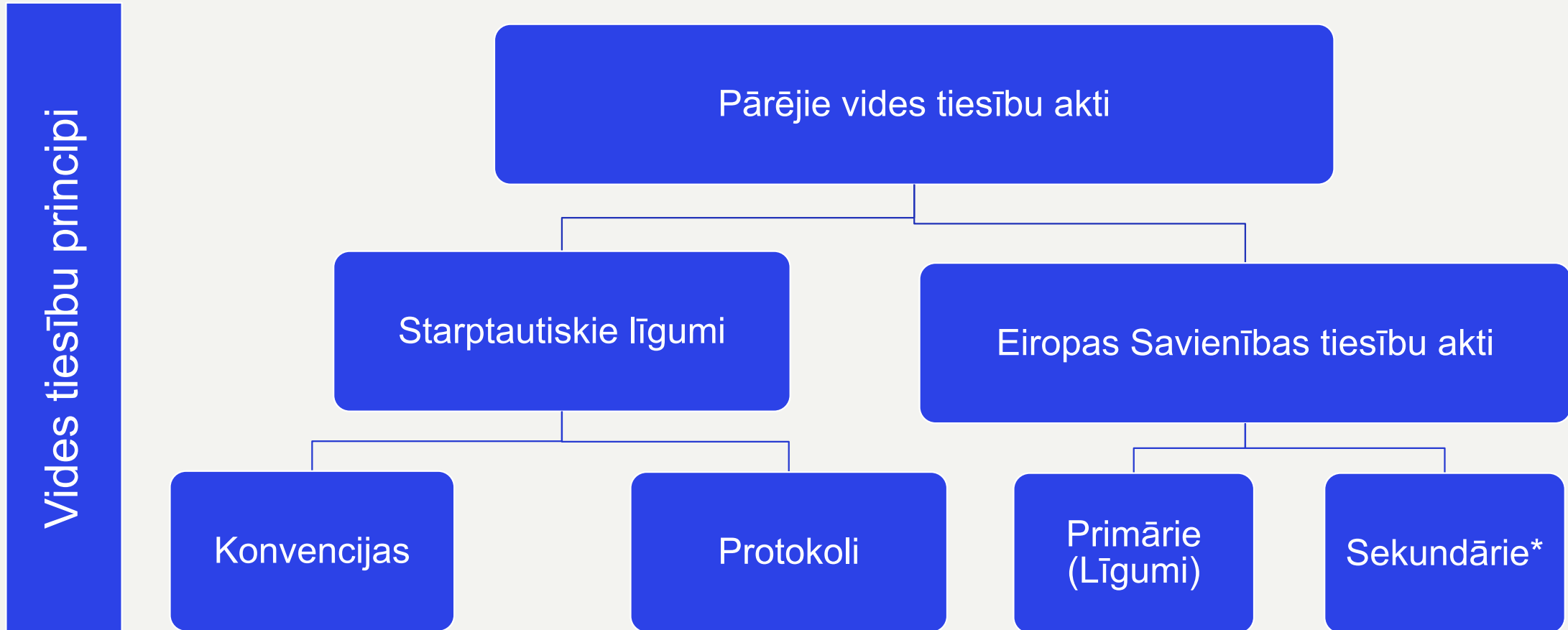
«[.] pašvaldība nav tiesīga teritorijas plānojumā noteikt tādus ierobežojumus, kādus nepieļauj augstāka juridiskā spēka tiesību normas.»

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2022. gada 3. marta spriedums lietā SKA-273/2022, 9. punkts

*«[T]as, ka pašvaldībai ir piešķirtas tiesības lemt par teritorijas izmantošanu, kā arī tas, ka teritorijas plānošanas normatīvie akti vispārīgi pieskaitāmi vides aizsardzību reglamentējošajiem aktiem, pats par sevi nenozīmē, ka teritorijas izmantošanas noteikumos pašvaldība varētu iekļaut jebkādas ar vides aizsardzību saistītas prasības (piemēram, **tādas, kas ir pretrunā augstāka juridiskā spēka tiesību normām vai kas tikai attālināti varētu tikt sasaistītas ar teritorijas izmantošanu**).»*

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta
2020. gada 28. aprīļa spriedums lietā SKA-91/2020, tēžu daļa, skat. arī 8. punktu

Pārējie Latvijā piemērojamie vides tiesību akti

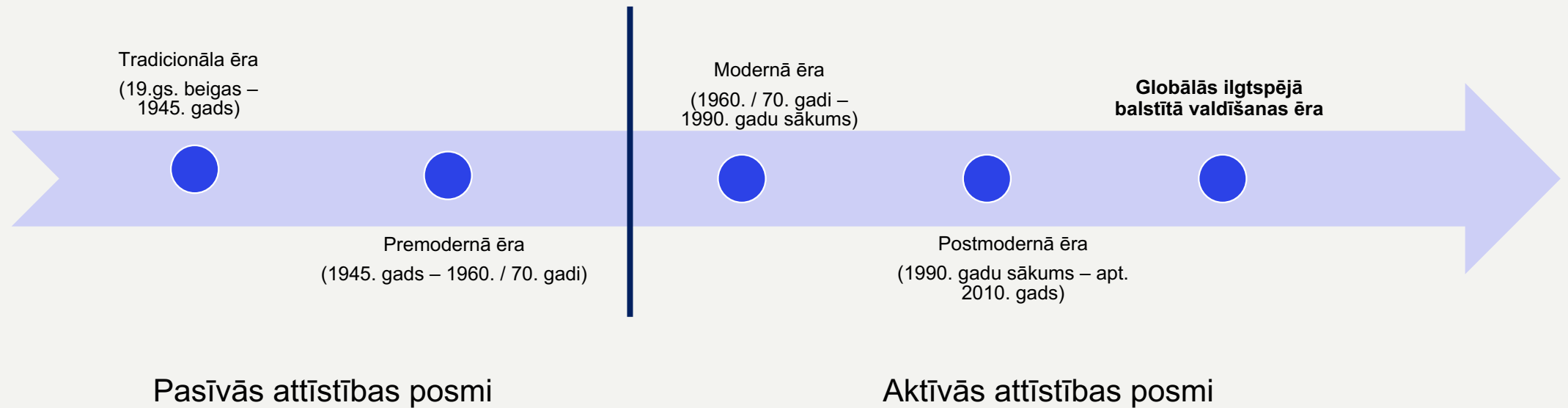
* - regulas, direktīvas, lēmumi, ieteikumi un atzinumi

Vides tiesību principu raksturojums

- Vides tiesību normas izriet no valsts vides politikas, kuras vadošās idejas ir vides tiesību principi.
- Vides tiesību principi ir starpstadija starp vides politiku un vides tiesību normām.
- Vides tiesību principi ir šķērsgrīzeniski un darbojas starptautiskā, reģionālā (kā Eiropas Savienības) un nacionālā līmenī.

Vides tiesību periodizācija

Atskaites punkti

- ANO 1972. gada konference «Par cilvēka vidi» (*United Nations Conference on the Human Environment*) (Stokholmas konference)
- 1982. gada ANO Ģenerālā asamblejas rezolūcija «Pasaules dabas harta»
- 1987. gadā Pasaules vides un attīstības komisijas – Bruntlandes komisijas ziņojums «Mūsu kopējā nākotne» (Bruntlandes ziņojumu)
- ANO 1992. gada konference «Par vidi un attīstību» (*United Nations Conference on Environment and Development*) (Riodežaneiro konference)
- 1998. gada Konvencija par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas konvencija)
- 2002. gada ANO Johannesburgas Ilgtspējīgas attīstības pasaules samits
- 2012. gada ANO konferencē – Rio+20

Globālās ilgtspējā balstītā valdīšanas ēra

Antropocentrisms /
ekocentrisms

Mūsdienu tiesiskās kārtības pārvaldības sistēma, kas apvieno visas kopienas personu un institūciju centienus nodrošināt vides un tās dabas resursu izmantošanu un attīstīšanu ilgtspējīgā veidā.

2. VIDES TIESĪBU PRINCIPI

Vides tiesību principi	Starptautiskā līmenī	Eiropas Savienības līmenī	Nacionālā līmenī
Valstu pienākums sadarboties	✓	✓	✓
Kopīgas, bet diferencētas atbildības princips	✓	✓	✓
Princips «piesārņotājs maksā»	✓	✓	✓
Piesardzības princips	✓	✓	✓
Ilgspējīgas attīstības princips	✓	✓	✓
Cilvēces kopīga rūpēšanās par kopīgiem pasaules resursiem*	✓	✓	✓
Augsta līmeņa vides aizsardzība		✓	✓
Preventīvas darbības princips		✓	✓
Novēršanas princips		✓	✓
Izvērtēšanas princips	✓	✓	✓

* attiecas uz klimata pārmaiņām, bioloģisko daudzveidību, apdraudētām sugām, stratosfēras ozona slāni.

Ilgospējības princips

«ilgtspējības princips — teritorijas attīstību plāno, lai saglabātu un veidotu esošajām un nākamajām paaudzēm kvalitatīvu vidi, līdzsvarotu ekonomisko attīstību, racionālu dabas, cilvēku un materiālo resursu izmantošanu, dabas un kultūras mantojuma attīstību.» Teritorijas attīstības plānošanas likuma (2011) 3. panta 1. punkts.

- *«[..] lai nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību, teritorijas plānojuma izstrādē ir nodrošināma visaptverošu interešu saskaņošana – valsts, plānošanas reģionu, pašvaldību un privātās intereses. [..] Pašvaldības pieņemtajam attīstības risinājumam jābūt ilgtspējīgam un sociāli pamatotam, jo pašvaldība ir atbildīga par to, lai, tai piešķirtās rīcības brīvības robežās izstrādājot teritorijas plānojumus un nosakot attīstības risinājumus, tiktu rūpīgi izvērtēta šo risinājumu ietekme uz vidi un līdz ar to uz ikviena sabiedrības locekļa labklājība.»*

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2021. gada 8. aprīļa spriedums lietā SKA-586/2021, tēžu daļa, skat. arī 7. punktu, kā arī Satversmes tiesas 2009.gada 6.jūlija sprieduma lietā Nr. 2008-38-03, 8.punkts

Cilvēktiesību klasifikācija

Pilsoniskās un politiskās tiesības

- Tiesības uz dzīvību
- Diskriminācijas aizliegums
- Verdzības aizliegums
- Spīdzināšanas aizliegums
- Tiesības uz personas brīvību un drošību u.c.

Ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības

- Tiesības uz atbilstošu dzīves standartu
- Tiesības uz darbu
- Tiesības uz izglītību
- Tiesības uz reliģiju
- Tiesības uz pārliecības un informācijas brīvību u.c.

Solidaritātes tiesības

- Tiesības uz attīstību
- Tiesības uz mieru
- **Tiesības uz labvēlīgu vidi**
- Tiesības uz cilvēces kopējo mantojumu
- Tiesības uz sazināšanos

Vides tiesības kā cilvēktiesības

- Satversme
- Universāli atzītie tiesību principi un starptautisko tiesību paražas
- Starptautiskie līgumi
- Eiropas Savienības akti
- Latvijas ārējie normatīvie akti
- Nacionālā un starptautiskā judikatūra

3. TIESĪBAS UZ LABVĒLĪGU VIDI

«Satversmes 115.pantā noteiktās tiesības uz labvēlīgu vidi un attiecīgo valsts pienākumu rūpēties par vides saglabāšanu konkrētizē likumi un citi ārējie normatīvie akti, un šīs tiesības un pienākumi jāinterpretē atbilstoši Latvijas Republikai saistošajām starptautisko tiesību normām. [..] Vides aizsardzības likums konkrētizē Satversmes 115.pantā noteiktās tiesības, kā arī vēl vairāk paplašina atsevišķas Orhūsas konvencijā noteiktās sabiedrības tiesības vides jomā.»

Satversmes tiesas 2007. gada 21. decembra spriedums lietā Nr. 2007-12-03, 14. punkts;
Satversmes tiesas 2008. gada 17. janvāra spriedums lietā Nr. 2007-11-03, 12.punkts

Latvijas Republikas Satversmes 115. pants

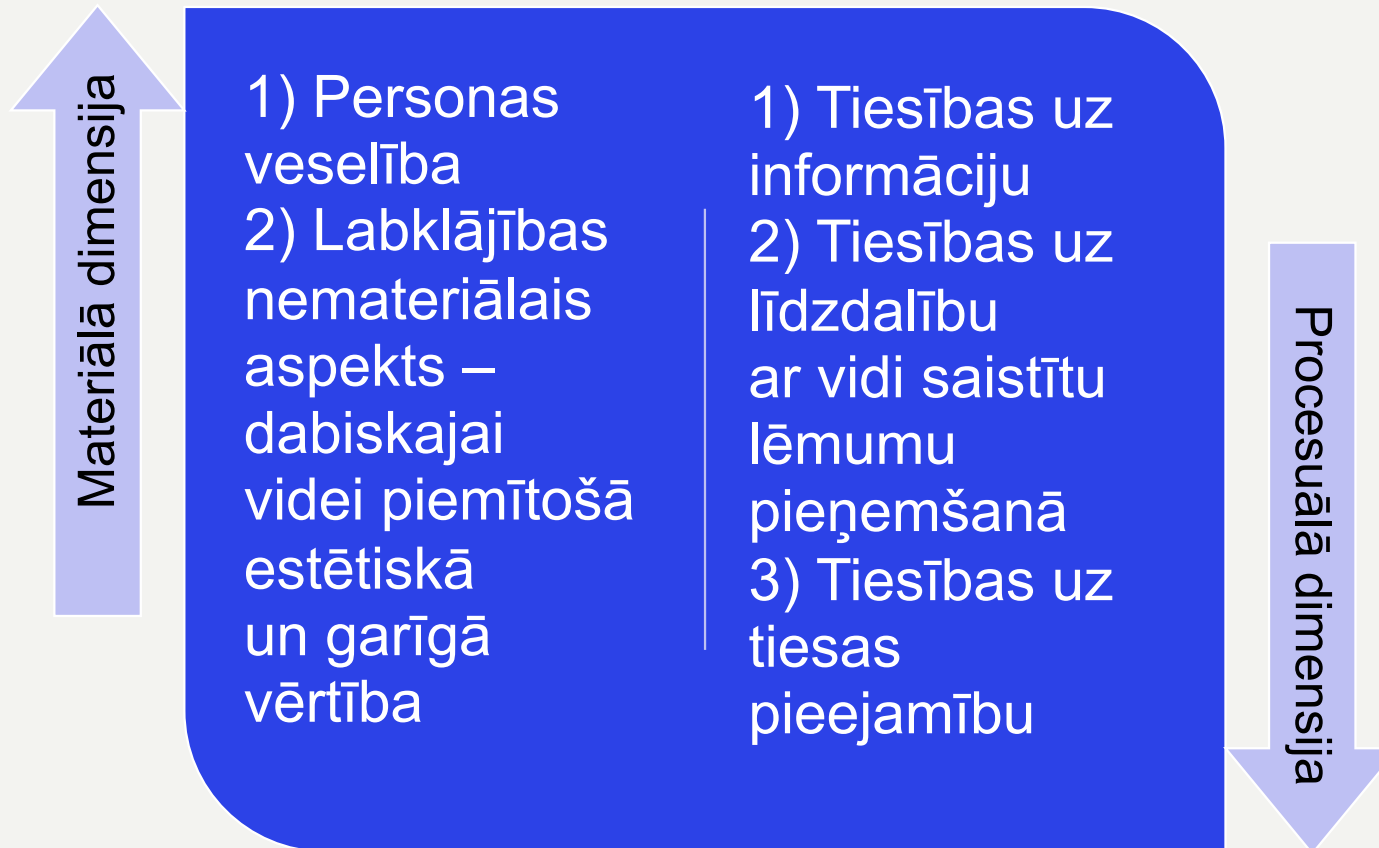
«Valsts aizsargā ikviena tiesības dzīvot labvēlīgā vidē, sniedzot ziņas par tās saglabāšanu un uzlabošanu.»

Valsts konstitucionālais pienākums:

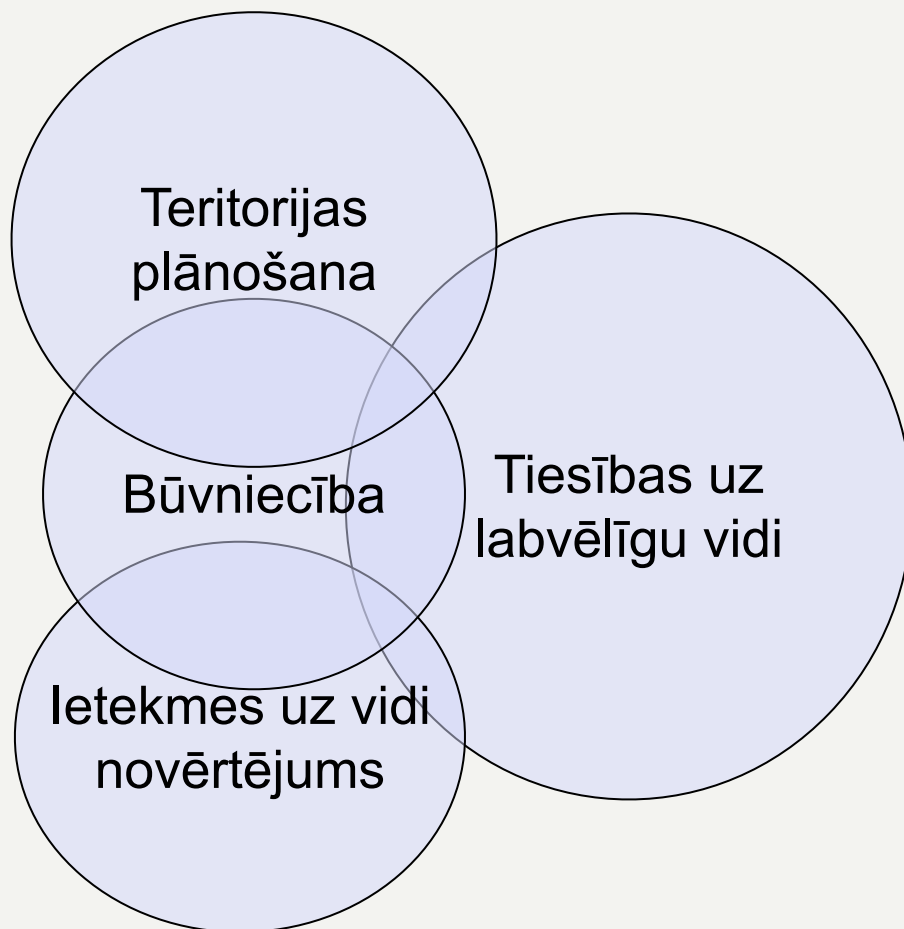
- atturēties no vidi degradējošu darbību veikšanas = **pienākums rūpēties par vides stāvokļa saglabāšanu**
- pieņemt un īstenot tādu vides politiku, kas veicina dabas vides saglabāšanu un vides kvalitātes uzlabošanu = **pienākums uzlabot vides stāvokli**

Personu subjektīvās tiesības dzīvot labvēlīgā vidē

Personu subjektīvo tiesību uz labvēlīgu vidi aspekti / dimensijas

Sinerģija

*« Teritorijas attīstības plānošana ir **vides jautājums, par kuru sabiedrība var vērsties tiesā, jo teritorijas attīstības plānošana ir viens no instrumentiem, ar kuru tiek veidota kvalitatīva vide, līdzsvarota ekonomiskā attīstība, racionāla dabas, cilvēku un materiālo resursu izmantošana.**»*

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta
2021. gada 1. marta spriedums lietā SKA-645/2021, tēžu daļa, skat. arī 5. punktu

Sabiedrības tiesības uz labvēlīgu vidi / Īpašumtiesības

Civillikuma 927. pants. «Īpašums ir pilnīgas varas tiesība pār lietu, t.i. tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamus labumus, ar to rīkoties un noteiktā kārtā atprasīt to atpakaļ no katras trešās personas ar īpašuma prasību.»

Satversmes 105. pants. «Ikvienam ir tiesības uz īpašumu. Īpašumu nedrīkst izmantot pretēji sabiedrības interesēm. Īpašuma tiesības var ierobežot vienīgi saskaņā ar likumu. Īpašuma piespiedu atsavināšana sabiedrības vajadzībām pieļaujama tikai izņēmuma gadījumos uz atsevišķa likuma pamata pret taisnīgu atlīdzību.»

3. TIESĪBAS UZ LABVĒLĪGU VIDĪ

*«[..] ir saprātīgi sagaidāms, ka pēc teritorijas plānošanas dokumentu pieņemšanas nekustamā īpašuma īpašniekiem un attīstītājiem ir **skaidras sava nekustamā īpašuma izmantošanas iespējas**. Līdz ar to jautājumi, kas saistāmi ar šo tiesību ierobežošanu pēc iespējas precīzi nosakāmi jau plānošanas procesa ietvaros. Proti, ja pašvaldības teritorijas plānojumā paredzētie teritorijas izmantošanas un attīstības risinājumi rada iebildumus vides aizsardzības interešu nodrošināšanas kontekstā, tad primāri šādu pretstatīto interešu salāgošanai jānotiek teritorijas plānošanas procesā vai nepieciešamības gadījumā likumā noteiktā kārtībā iebilstot pret konkrēto teritorijas attīstības plānojumu (to pārsūdzot).»*

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta
2019. gada 18. marta spriedums lietā SKA-246/2019, 12. punkts

Riodežaneiro deklarācijas par vidi un attīstību*

10. princips

*«Vides jautājumus vislabāk var risināt, izmantojot visu iedzīvotāju, kurus tie skar, līdzdalību attiecīgajā līmenī. Nacionālā līmenī katram iedzīvotājam ir jābūt nodrošinātai atbilstošai piekļuvei valsts iestāžu rīcībā esošajai informācijai par vidi, tostarp informācijai par bīstamiem materiāliem un darbībām savās kopienās, un iespējai piedalīties lēmumu pieņemšanas procesos. Valstis veicina sabiedrības izpratni un iedrošina līdzdalību, padarot informāciju plaši pieejamu. Ir jānodrošina efektīva piekļuve tiesas un administratīvajām procedūrām, tostarp tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.»***

* ANO 1992. gada konference «Par vidi un attīstību» (*United Nations Conference on Environment and Development*) (Riodežaneiro konference);

** Rio Declaration on Environment and Development. UN GA 46th Sess. A/CONF.151/5/Rev. 1, 1992, 31 I.L.M. 874

Orhūsas konvencijas vispārīgs raksturojums

Orhūsas konvencija ir jauna veida vides nolīgums, kas:

- savieno vides tiesības un cilvēktiesības,
- atzīst, ka mums ir pienākums pret nākamajām paaudzēm,
- nosaka, ka ilgtspējīgu attīstību var panākt, tikai iesaistot visas ieinteresētās puses,
- saista valdības atbildību un vides aizsardzību,
- koncentrējas uz mijiedarbību starp sabiedrību un valsts iestādēm demokrātiskā kontekstā.

Orhūsas konvencijas tiesību normas par sabiedrības līdzdalību vides lēmumu pieņemšanā

- Sabiedrības dalība lēmumu pieņemšanā par īpašām darbībām (6. pants un I pielikums)
- sabiedrības līdzdalība lēmumu pieņemšanā par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē (6. panta 11. punkts un ĢMO grozījums)
- sabiedrības dalība ar vidi saistīto plānu, programmu un politikas sagatavošanā (7. pants)
- sabiedrības dalība normatīvo aktu un/vai vispārēji piemērojamu juridiski saistošu noteikumu sagatavošanā (8. pants)

Sabiedrības jēdziens Orhūsas konvencijā

- «**Sabiedrība**» ir viena vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas un — saskaņā ar attiecīgās valsts likumiem vai praksi — to apvienības, organizācijas vai grupas (2. panta 4. punkts).
- «**ieinteresētā sabiedrība**» ir sabiedrība, kuru ietekmē vai varētu ietekmēt lēmumu pieņemšana vides jomā, vai kurai ir interese par to; šīs definīcijas piemērošanas nolūkā par ieinteresētām uzskata tādas nevalstiskās organizācijas, kas veicina vides aizsardzību un atbilst visām attiecīgās valsts tiesību aktu prasībām (2. panta 5. punkts).

Ieinteresētās sabiedrības tiesības IVN procesā

Ieinteresēto sabiedrību savlaicīgi un efektīvi, ar publisku paziņojumu vai individuāli, informē par:

- paredzēto darbību;
- iespējamo lēmumu raksturu;
- par lēmuma pieņemšanu atbildīgo valsts iestādi;
- paredzēto sabiedrības līdzdalības procedūru (ieskaitot termiņus un iespējas piedalīties);
- vai darbība ir pakļauta valsts vai pārrobežu IVN procedūrai.

Pēc un saskaņā ar: Orhūsas konvencijas 6. panta 2., 5. punktu

Sabiedrības tiesības IVN procesā

1. Saprātīgi (pamatoti) termiņi
2. Agrīna iesaiste
3. Bez maksas informācijas pieejamība
4. Jebkādu komentāru, informācijas, analīzes vai viedokļu iesniegšanas iespēja
5. Sabiedrības dalības procedūras rezultātu ņemšana vērā
6. Sabiedrības informēšana par pieņemto lēmumu un lēmuma teksta pieejamība (līdz ar pamatojumiem un apsvērumiem)
7. Attiecas arī uz pašreizējo 6. panta lēmumu atjauninājumiem vai izmaiņām

Pēc un saskaņā ar: Orhūsas konvencijas 6. panta 3., 4., 6. — 10. punktu.

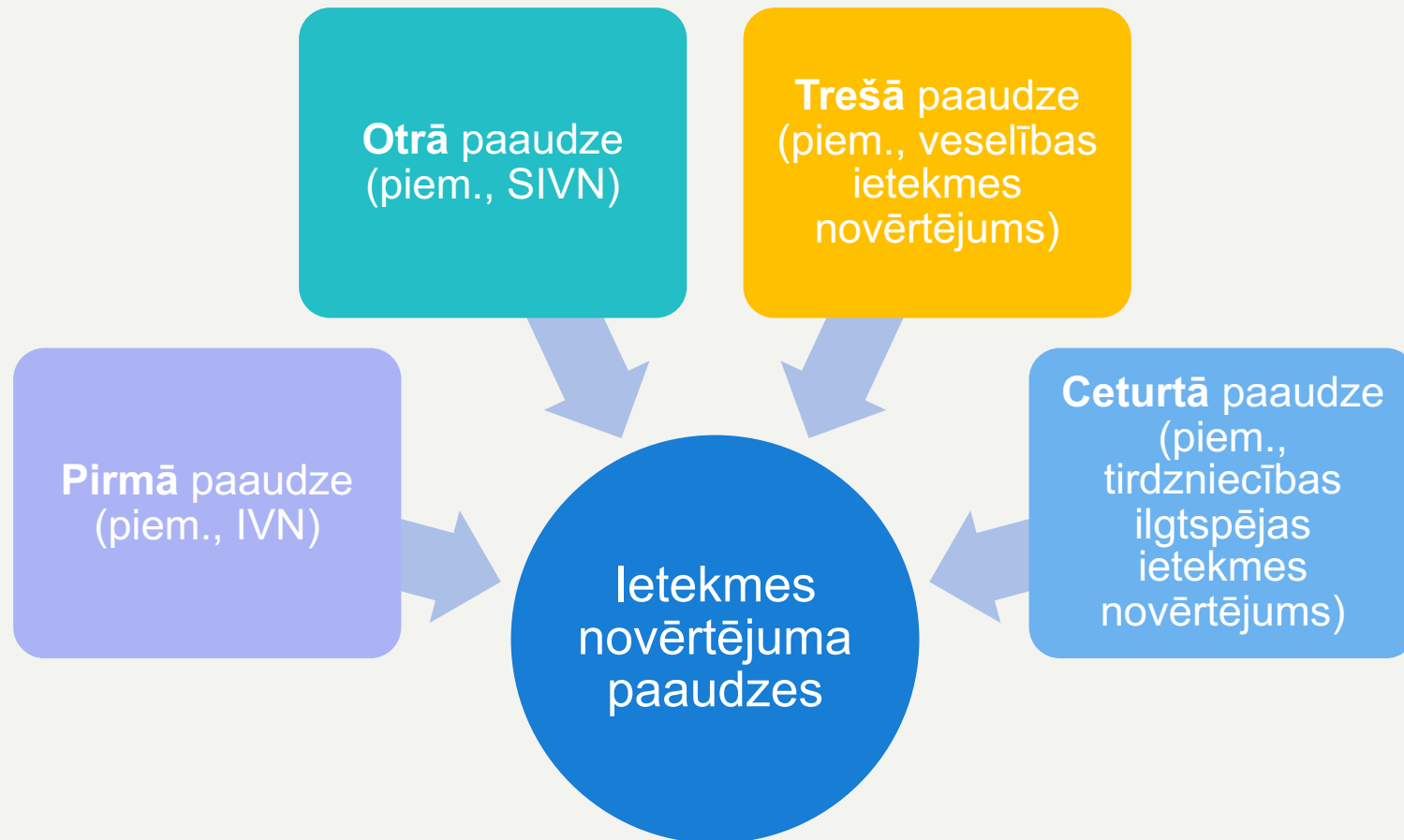

4. SABIEDRĪBAS LĪDZDALĪBA

«Sabiedrības iesaiste ietekmes uz vidi novērtēšanas procesā vispirms sākas ar sabiedrības informēšanu par paredzēto darbību un iespēju iesniegt rakstiskus priekšlikumus par šīs darbības iespējamo ietekmi uz vidi, tostarp publicējot paziņojumu par sākotnējo sabiedrisko apspriešanu. Sabiedrībai, lai tā vispār varētu pieņemt lēmumu līdzdarboties ietekmes uz vidi novērtējuma procesā, no paziņojuma ir jāizprot, vai paredzētā darbība ir tāda, kuras novērtējuma procesā sabiedrība ir ieinteresēta īstenot savas līdzdalības tiesības. Ja paziņojumā ir norādīta nepilnīga informācija, kas pietiekami skaidri un saprotami neinformē sabiedrību par paredzēto darbību, tad sabiedrībai nevar pārmest, ka tā nav piedalījies sabiedriskajā apspriešanās.»

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta
2021. gada 23. marta spriedums lietā SKA-381/2021, tēžu daļa

Ietekmes uz vidi novērtējuma (IVN) paaudzes

IVN nacionālajās tiesībās

D(f)... *«procedūra, kas veicama šajā likumā noteiktajā kārtībā, lai novērtētu paredzētās darbības vai plānošanas dokumenta īstenošanas iespējamo ietekmi uz vidi un izstrādātu priekšlikumus nelabvēlīgas ietekmes novēršanai vai samazināšanai vai aizliegtu paredzētās darbības uzsākšanu normatīvajos aktos noteikto prasību pārkāpumu gadījumos.»*

Likuma “Par ietekmes uz vidi novērtējumu” (1998) 1. panta 2. punkts

Stratēģiskais ietekmes uz vidi novērtējums (SIVN) nacionālajās tiesībās

*D(f)... «ietekmes uz vidi novērtējums plānošanas dokumentam, kura īstenošana **var būtiski ietekmēt vidi**, arī vides pārskata sagatavošana, apspriešana, sabiedrības iesaistīšana vides pārskata apspriešanā un konsultāciju veikšana, vides pārskata un tā apspriešanas rezultātu ņemšana vērā plānošanas dokumenta sagatavošanā un izmantošana lēmumu pieņemšanai, kā arī informācijas sniegšana par pieņemto lēmumu šajā likumā noteiktajā kārtībā.»*

Likuma “Par ietekmes uz vidi novērtējumu” (1998) 1. panta 6. punkts

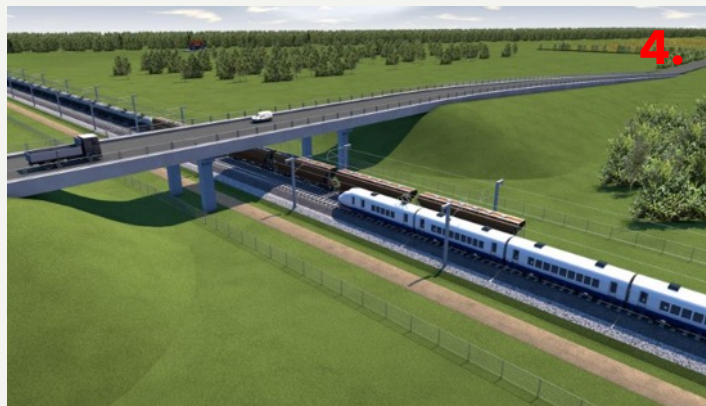
IVN paredzētā darbība

Likuma "Par ietekmes uz vidi novērtējumu" (1998) 1. panta 3. punkts

IVN paredzēto darbību piemēri

(Likuma «Par ietekmes uz vidi novērtējumu» 1. un 2. pielikums)

Avoti:

1. Stefan Kühn
2. <http://www.pl.co.uk>
3. <https://airportprofessional.asn.au>
4. Partnership RB Latvija
5. <http://www.linstow.lv>

Vides
aizsardzības
likums

Likums "Par
ietekmes uz vidi
novērtējumu"

Teritorijas
attīstības
plānošanas
likums

Būvniecības
likums

Satversmes
115. pants

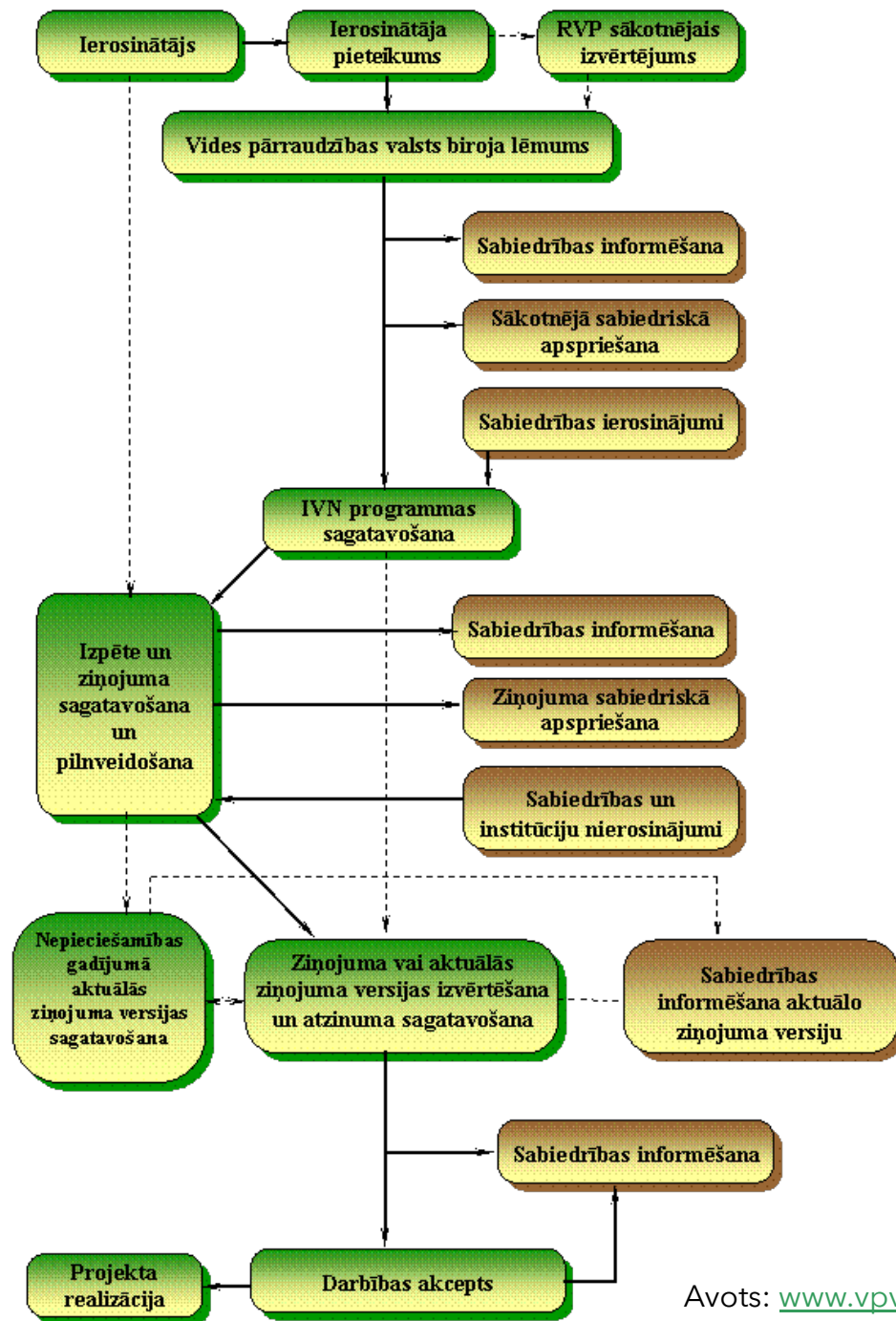
MK noteikumi
Nr. 970
"Sabiedrības
līdzdalības
kārtība attīstības
plānošanas
procesā"

MK noteikumi Nr.83
"Kārtība, kādā
novērtējuma paredzētās
darbības ietekme uz vidi"

MK noteikumi Nr.157
"Kārtība, kādā veicama
ietekmes uz vidi
stratēģiskais
novērtējums"

MK noteikumi Nr.300
"Kārtība, kādā
novērtējuma ietekme uz
Eiropas nozīmes īpaši
aizsargājamo dabas
teritoriju (Natura 2000)"

IVN veikšanas kārtība

Darba uzdevums

Alfabēta burts, ar ko sākas studenta uzvārds	Datums	Lietas Nr.	Lietas nosaukums
A-C	16.09.2010.	SKA-580/2010	Pašvaldības autonomā funkcija izstrādāt teritorijas plānojumu, finansējums tā izstrādei; reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministra lēmums atstādināt no amata pašvaldības padomes priekšsēdētāju teritorijas plānojuma nepieņemšanas dēļ
D-E	03.03.2022.	SKA-273/2022	Pašvaldības tiesības teritorijas plānošanas dokumentos noteikt īpašuma izmantošanas ierobežojumus nolūkā pasargāt apkārtnes teritorijas no derīgo izrakteņu vietu potenciālā apdraudējuma
Ē-J	28.04.2020.	SKA-91/2020	Piesārņojuma darbību pieļaujamības regulējums un pašvaldības tiesības savā teritorijas plānojumā iekļaut aizliegumu veikt noteiktas piesārņošanas darbības
K-M	08.04.2021.	SKA-586/2021	Ilgspējības principa nozīme teritorijas attīstības plānošanā
N-P	02.03.2023.	SKA-376/2012	Teritorijas plānošanas nozīme ceļu infrastruktūras nodrošināšanā; pienākums nodrošināt piekļuvi nekustajamam īpašumam
R-T	01.03.2021.	SKA-645/2021	Sabiedrības līdzdalības tiesības un tiesības iesniegt pieteikumu tiesā saistībā ar teritorijas attīstības plānošanu
U-Ž	18.03.2020.	SKA-246/2019	Kritērija "pašvaldību teritorijas attīstības plānošanas dokumentos norādītajās esošās apbūves teritorijās ar izbūvētu infrastruktūru" interpretācija mikrolieguma veidošanā

PALDIES PAR UZMANĪBU!

Avots: <http://workinglife.org.au>

Materiāls sagatavots projekta ietvaros:

European Union's Horizon 2020 research and innovation programme under the Marie Skłodowska-Curie project number No 101034309

SEAS

Shaping European Research Leaders
for Marine Sustainability